

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 118/24

Luxemburg, 29 iulie 2024

Hotărârea Curții pronunțată în cauza C-436/22 | ASCEL

Lupul nu poate fi desemnat drept specie care poate fi vânată la nivel regional dacă stadiul său de conservare la nivel național este nefavorabil

Acest lucru este valabil și în cazurile în care nu beneficiază de o protecție riguroasă în regiunea respectivă în conformitate cu Directiva habitate, deoarece măsurile de gestionare a speciilor, precum vânătoarea, trebuie în orice caz să vizeze menținerea sau readucerea acestor specii la un stadiu corespunzător de conservare

Directiva habitate¹ a fost adoptată cu scopul de a atinge un obiectiv esențial de interes general urmărit de Uniune: conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, contribuind la menținerea biodiversității prin conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

În Spania, în conformitate cu directiva, populațiile de lupi iberici sunt supuse unor regimuri de protecție distincte: cele situate în sudul fluviului Duero beneficiază de o protecție strictă. Populațiile situate în nordul acestui fluviu, în ceea ce le privește, sunt calificate drept specii de animale de interes comunitar care pot face obiectul unor măsuri de gestionare.

În temeiul unei legi regionale, lupul era desemnat ca specie de vânătoare în nordul fluviului Duero în comunitatea autonomă Castilia și León (Spania). În 2019, guvernul regional a aprobat un plan local de exploatare a lupului în teritoriile de vânătoare situate în nordul acestui fluviu pentru sezoanele 2019/2020, 2020/2021 și 2021/2022. Acest plan permitea vânătoarea unui total de 339 de lupi^{2 3}. Asociația pentru Conservarea și Studiul Lupului Iberic (ASCEL) a introdus o acțiune împotriva acestui plan la Curtea Superioară de Justiție din Castilia și León⁴.

Instanța spaniolă are îndoieli cu privire la compatibilitatea legii regionale în raport cu directiva și solicită Curții de Justiție să se pronunțe în această privință. Astfel, potrivit unui raport pentru perioada 2013-2018, adresat de Spania Comisiei în 2019, lupul se afla într-un stadiu de conservare „necorespunzător” în cele trei regiuni pe care le ocupa pe teritoriul național (mediteraneeană, atlantică și alpină), primele două incluzând Castilia și León.

Curtea răspunde că **legea regională este contrară directivei**.

Astfel, **lupul nu poate fi desemnat drept specie care poate fi vânată pe o parte a teritoriului unui stat membru în condițiile în care stadiul său de conservare la nivel național este necorespunzător**.

Împrejurarea că o specie de animale poate face obiectul unor **măsuri de gestionare nu implică faptul că stadiul său de conservare este corespunzător**.

Scopul acestor măsuri trebuie să fie menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a speciei respective. Astfel, **atunci când aceste măsuri includ norme privind vânătoarea, ele sunt destinate să o restrângă, iar nu să o extindă**. Dacă se dovedește necesar, **vânătoarea poate fi, așadar, chiar interzisă**.

Pe de altă parte, o decizie de autorizare a vânătoriei unei specii trebuie să fie justificată și întemeiată pe datele

de supraveghere a stadiului de conservare a acestei specii⁵. În plus, această supraveghere trebuie să facă obiectul unei atenții specifice atunci când specia respectivă este considerată, în general, o specie de interes comunitar. Or, comunitatea autonomă Castilia și León nu a ținut seama, la elaborarea planului controversat, de raportul din anul 2019, potrivit căruia lupul se afla într-un stadiu de conservare necorespunzător în Spania.

În orice caz, **evaluările stadiului de conservare a unei specii și ale oportunității adoptării unor măsuri de gestionare** trebuie efectuate ținând seama de **raportul** întocmit de statele membre la fiecare șase ani în temeiul directivei, precum și de **cele mai recente date științifice** obținute prin controlul pe care îl efectuează. Aceste evaluări trebuie efectuate nu numai la **nivel local**, ci și la nivelul **regiunii biogeografice** sau chiar la **nivel transfrontalier**⁷. Atunci când o specie de animale se află într-un **stadiu necorespunzător de conservare**, autoritățile competente trebuie să ia **măsuri pentru a îmbunătăți stadiul de conservare a speciei vizate**, astfel încât populațiile din aceasta să atingă în viitor un **stadiu corespunzător de conservare durabil**. În acest cadru, unele măsuri de protecție, precum restrângerea sau interzicerea vânătorii, pot fi necesare atunci când persistă o **incertitudine cu privire la riscurile** existente pentru menținerea unei specii într-un stadiu corespunzător de conservare (principiul precauției).

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul](#), rezumatul hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎(+352) 4303 5536.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

² Acest plan se bazează pe un recensământ regional al lupilor din anii 2012 și 2013, care face parte dintr-un recensământ național efectuat între anul 2012 și anul 2014, precum și pe rapoarte anuale de monitorizare, care implică un efort de observare și de control mai mic decât cel necesar pentru elaborarea unui recensământ. Pe baza datelor disponibile și aplicând diverși indici, în plan se estimează că, înainte de vânătoare, în Castilia și León existau 1 051 de specimene de lupi la nord de fluviul Duero. Recensământul național a raportat un total de 297 de haite în Spania, din care 179 ar face parte din recensământul din Castilia și León, și anume 60,3 % din totalul identificat la nivel național. Potrivit concluziei planului, o rată de mortalitate anuală mai mare de 35 % ar duce la o scădere a populației acestei specii.

³ Din luna septembrie 2021, toate populațiile spaniole de lupi fac obiectul unui regim de protecție riguroasă. Totuși, măsurile de eliminare și de capturare de exemplare adoptate la nivel regional înainte de această dată continuau să se aplice, dar cu respectarea anumitor condiții și limitări. Printr-o [hotărâre din 13 iulie 2022](#), Curtea Constituțională spaniolă a declarat ca fiind neconstituționale dispozițiile referitoare la vânărea lupului cuprinse în legea din Castilia și León.

⁴ ASCEL solicită și o indemnizație compensatorie pentru prejudiciul cauzat faunei sălbatice, echivalentă cu valoarea economică a fiecărui specimen sacrificat în cursul sezonelor cinegetice 2019/2020, 2020/2021 și 2021/2022, și anume o sumă în cuantum de 9 261 de euro pe lup. Potrivit legii regionale, valoarea fiecărui lup vânat este de 6 000 de euro.

⁵ Directiva impune statelor membre să controleze stadiul de conservare a habitatelor naturale și a speciilor, acordând o atenție deosebită tipurilor de habitate naturale prioritare și speciilor prioritare. Acest control este esențial pentru a determina dacă se impune adoptarea de măsuri de gestionare pentru a se asigura menținerea unui stadiu corespunzător de conservare a speciilor. Aceasta ar trebui să permită obținerea celor mai recente date privind stadiul de conservare a speciei respective. La această obligație de control se adaugă obligația de a transmite Comisiei, la fiecare șase ani, un raport cu privire la aplicarea directivei. Acest raport trebuie să conțină rezultatele principale ale controalelor menționate, precum și, printre altele, o evaluare a stadiului de conservare a diferitelor specii prezente pe teritoriul statului membru în cauză.

⁶ A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 10 octombrie 2019, *Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola*, [C-674/17](#).

⁷ În cazul speciilor de animale protejate care ocupă arii mari de extindere, precum lupul, aria de repartizare naturală este mai vastă decât spațiul geografic care prezintă elementele fizice sau biologice esențiale pentru viața și reproducerea lor (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 11 iunie 2020, *Alianța pentru combaterea abuzurilor*, [C-88/19](#), precum și [Comunicatul de presă nr. 72/20](#)). În această privință, trebuie să se arate că lupul iberic este strict protejat în Portugalia.